



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobce: X
 X

proti

žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**
sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného při vyřizování žádostí žalobce o poskytnutí informací ze dne 21. 3. 2020 a ze dne 17. 1. 2022

t a k t o :

I. Řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného při vyřizování žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 17. 1. 2022 se zastavuje.

II. Změna žaloby navržená žalobcem v podání ze dne 21. 11. 2022 se nepřipouští.

III. Změna žaloby navržená žalobcem v podání ze dne 25. 1. 2023 se nepřipouští.

IV. Žaloba na ochranu proti nečinnosti žalovaného při vyřizování žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 21. 3. 2020, v části týkající se informace k otázce č. 2, se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje X

V. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Obsah žaloby

- 1 Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 8. 6. 2022 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného při vyřizování žádosti žalobce o informace ze dne 21. 3. 2020 a ze dne 17. 1. 2022 podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“).
- 2 V souvislosti s nečinností při vyřizování žádosti o informace ze dne 21. 3. 2020 žalobce požadoval, aby soud žalovanému uložil vydat informaci k otázce č. 2 žádosti ze dne 21. 3. 2020: „Zašlete odkazy na vědecké zprávy a tu pasáž důvodové zprávy k přijetí ZoNL, kde je uvedeno, že konopí s obsahem nad 0,3 % THC je ohrožením veřejného zdraví. Pokud žádný důkaz a důvod nemáte, toto stanovení limitu vysvětlíte, protože EU stanovením limitu 0,2 % THC v konopí rovněž neumí doložit a zdůvodnit.“, případně, aby soud výrok rozsudku dle zásady *soud zná právo* formuloval tak, že žalovanému uloží povinnost vydat žalobci informaci žádanou v žádosti ze dne 21. 3. 2020 týkající se doložení vědeckých důkazů o škodlivosti či nebezpečnosti konopí s nadlimitním obsahem THC pro ohrožení veřejného zdraví. V žalobě uvedl, že žalovaný na žalobcovu žádost ze dne 21. 3. 2020 odpověděl dne 4. 10. 2021, proti odpovědi podal žalobce stížnost a až po opatření proti nečinnosti vydaném Úřadem pro ochranu osobních údajů dne 22. 12. 2021 bylo žalobci doručeno rozhodnutí ministra zdravotnictví o stížnosti. Toto je datováno 9. 12. 2021, žalobci bylo doručeno dne 9. 1. 2022, a žalobce jej napadl stížností ze dne 17. 1. 2022, avšak žalovaný o stížnosti dosud nerozhodl.
- 3 V souvislosti s nečinností při vyřizování žádosti o informace ze dne 17. 1. 2022 žalobce požadoval, aby soud žalovanému uložil vydat informace, které požadoval pod bodem č. 3 a 4 v žádosti ze dne 17. 1. 2022, tj. zda byla či nebyla novela ust. § 1 zákona o návykových látkách ve věci oznámení zákona o návykových látkách Evropské komisi zákonem č. 273/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, notifikována u Evropské komise a pokud ano, zda bylo oznámeno i původní znění § 1 zákona o návykových látkách; a zda byla či nebyla novela ust. § 2 zákona o návykových látkách ve věci navýšení limitu THC v konopí z 0,3 na 1 % THC a § 8 a 24 zákona o návykových látkách ve věci povolení k nakládání s konopím zákonem č. 366/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech) a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, notifikována u Evropské komise a pokud ano, zda bylo oznámeno i původní znění zákona o návykových látkách přijaté před vstupem do Evropské unie a po novelách zákonem č. 141/2009 Sb. a zákonem č. 50/2013 Sb.

Vyjádření žalovaného

- 4 Žalovaný k výzvě soudu předložil oba správní spisy a písemné vyjádření k žalobě, v němž popsals průběh správních řízení a uvedl, že žaloba je podle něj nedůvodná.

- 5 K žádosti o informace ze dne 21. 3. 2020 žalovaný uvedl, že žádost byla vyřízena a informace k otázce č. 2 byla žalobci poskytnuta odpovědí ze dne 4. 10. 2021. Doplnil, že žalobce na odpověď ze dne 4. 10. 2021 reagoval stížností ze dne 25. 10. 2021, v níž brojil proti způsobu vyřízení žádosti ze dne 21. 3. 2020. Ministr zdravotnictví vydal dne 9. 12. 2021 rozhodnutí, ve kterém potvrdil postup žalovaného při vyřizování žádosti žalobce ze dne 21. 3. 2020 o poskytnutí informací. Dále žalovaný uvedl, že žalobce podal na postup ministra zdravotnictví spočívající ve vydání potvrzovacího rozhodnutí ze dne 9. 12. 2021 stížnost ze dne 17. 1. 2022. Žalovaný namítl, že podání další stížnosti proti rozhodnutí ministra ze dne 9. 12. 2021 vydaného podle zákona č. 106/1999 Sb. není přípustné. Měl za to, že žalobce mohl případně proti rozhodnutí ministra ze dne 9. 12. 2021 brojit správní žalobou, přičemž pokud by měla nyní projednávaná žaloba na ochranu před nečinností být posouzena jako žaloba proti rozhodnutí ze dne 9. 12. 2021, pak je opožděná.
- 6 K žádosti o informace ze dne 17. 1. 2022 žalovaný uvedl, že žalobce spojil stížnost ze dne 17. 1. 2022 a žádost o informace ze dne 17. 1. 2022 do jedné zásilky, kdy žádost o informace zahrnul do přílohy ke stížnosti, čímž zapříčinil obtíže žalovaného s vyřizováním stížnosti. Žalovaný žádost vyřídil a informace poskytl, a to odpovědí ze dne 27. 10. 2022, která byla žalobci doručena dne 31. 10. 2022. Žalobu tedy považuje za nedůvodnou.

Další procesní aktivita žalobce

- 7 Podáním ze dne 7. 7. 2022 došlým Městskému soudu v Praze dne 14. 7. 2022 žalobce upřesnil žalobní petit. Ohledně žádosti o informace ze dne 21. 3. 2020 navrhl, aby soud uložil žalovanému vydat *„tu informaci žádanou dne 21. 3. 2020, která se týká vědeckých zpráv a té pasáže důvodové zprávy k přijetí zákona o návykových látkách v roce 1998, kde je uvedeno, že konopí s obsahem nad 0,3 % THC je ohrožením veřejného zdraví“*. Ohledně žádosti o informace ze dne 17. 1. 2022 navrhl, aby soud uložil žalovanému vydat *„ty informace žádané dne 17. 1. 2022, které se týkají notifikace novel zákona o návykových látkách u Evropské komise“*.
- 8 Podáním ze dne 15. 8. 2022 došlým Městskému soudu v Praze dne 18. 8. 2022 žalobce navrhl přerušení řízení a předložení žalobcem formulovaných předběžných otázek, které věcně souvisejí s otázkami položenými žalovanému v žádosti o informace ze dne 17. 1. 2022, Soudnímu dvoru EU.
- 9 Podáním ze dne 17. 10. 2022 došlým Městskému soudu v Praze dne 19. 10. 2022 žalobce obhajoval, proč navrhuje přerušení řízení a předložení žalobcem formulovaných předběžných otázek Soudnímu dvoru EU.
- 10 Podáním ze dne 21. 11. 2022 došlým Městskému soudu v Praze dne 24. 11. 2022 vzal žalobce žalobu zpět v rozsahu žaloby na ochranu před nečinností žalovaného při vyřizování žádosti o informace ze dne 17. 1. 2022, včetně návrhu na přerušení řízení a položení předběžných otázek Soudnímu dvoru EU. Zpětvzetí žaloby v dotčeném rozsahu žalobce odůvodnil tím, že žalovaný svoji povinnost odpovědět na žádost ze dne 17. 1. 2022 formálně splnil sdělením ze dne 27. 10. 2022. Dále žalobce namítal nečinnost žalovaného při přezkumu rozhodnutí ze dne 9. 12. 2021, a domáhal se, aby soud žalovanému uložil rozhodnout o přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2021 ve věci žádosti žalobce o informace ze dne 21. 3. 2020.
- 11 Podáním ze dne 25. 1. 2023 došlým Městskému soudu v Praze dne 30. 1. 2023 žalobce změnil žalobní návrh učiněný v podání ze dne 21. 11. 2022 a nově navrhl, aby soud

žalovanému uložil vydat informaci k otázce č. 3 a č. 4 žádosti ze dne 21. 3. 2020: „Ve vyhlášce č. 236/2015 Sb. je uvedeno, že léčivé konopí je od obsahu 0,3 % THC. Doložte vědecké studie a důvodovou zprávu k vyhlášce č. 221/2013 Sb. a 236/2015 Sb. s odkazem na doložení důkazů, že konopí s obsahem méně než 0,3 % THC není léčivé.“ (3), a dále: „Protože jsem stejně jako odborná společnost Konopí je lék, z.s., IČ: 22727281 v letech 2008-2012 žádal vydat osvědčení odporné způsobilosti k pokusnickému zacházení s konopím dle § 5 odst. 5 ZoNL v platném znění do neoznámené novely č. 50/2013 Sb., které mi MZČR nikdy nevydalo, sdělte, které ustanovení, kterého předpisu vydání takového osvědčení vylučovalo.“ (4). Změnu návrhu žalobce odůvodnil novými skutečnostmi, které plynou ze sdělení žalovaného ze dne 13. 1. 2023 ve věci žalobcovy stížnosti ze dne 17. 1. 2022.

Obsah správních spisů

- 12 Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným soud zjistil následující rozhodné skutečnosti.
- 13 Dne 25. 3. 2020 podal žalobce u žalovaného žádost o poskytnutí informací ze dne 21. 3. 2020. Žalobce žádal mimo jiné sdělit informace specifikované v bodu 2 a 11 odůvodnění tohoto rozsudku.
- 14 Dne 4. 10. 2021 žalovaný žalobci odpověděl sdělením, které bylo žalobci doručeno dne 5. 10. 2021. K informacím požadovaným otázkou č. 2 žalovaný poskytl následující informace: „Rizikovost pěstování rostlin konopí na vlákna a semena vyplývá z oficiálního komentáře k Jednotné Úmluvě OSN o omamných látkách z roku 1961. K článku 28 dané Úmluvy je uvedeno, že přestože se daná Úmluva nevztahuje na pěstování rostlin konopí pro vlákna a semena k technickým, průmyslovým a zahradnickým účelům, neznamená to, že dané pěstování není z pohledu veřejného zdraví rizikové, neboť i ve stoncích se nachází určité množství THC. Proto se doporučuje pěstovat k daným účelům pouze nízkoobsahové odrůdy. Na základě daného doporučení Evropská unie zavedla pro pěstování odrůd tzv. technického konopí limit, který v roce 2000 činil 0,3 % od roku 2002 pak 0,2 % THC. Česká republika převzala limit 0,3 %, neboť při přípravě zákona č. 167/1998 Sb. byl aktuální právě daný limit. Jedná se tedy o administrativní rozhodnutí zavedené do legislativy na základě přípravy legislativy Evropské unie.“
- 15 Dne 27. 10. 2021 doručil žalobce žalovanému stížnost ze dne 25. 10. 2021, kterou brojil proti způsobu vyřízení žádosti ze dne 21. 3. 2020. Žalobce v ní k informacím poskytnutým žalovaným pod č. 2) namítal, že odpověď zcela mívá meritum dotazu, považoval ji za nevěrohodnou.
- 16 Dne 9. 12. 2021 ministr zdravotnictví vydal ve věci stížnosti ze dne 25. 10. 2021 rozhodnutí ze dne 9. 12. 2021, kterým potvrdil postup žalovaného při vyřizování žádosti žalobce ze dne 21. 3. 2020 o poskytnutí informací.
- 17 Dne 17. 1. 2022 žalobce napadl rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 9. 12. 2021 stížností. Uvedl v ní, že před podáním nečinnostní žaloby na rozhodnutí ministra ze dne 9. 12. 2021 využívá institutu dle § 175 odst. 1 správního řádu, když lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí ministra ze dne 9. 12. 2021 je v souladu s právními předpisy. Z obsahu správního spisu nevyplývá, jak byla podaná stížnost nadřízeným orgánem vyřízena.

- 18 Dne 17. 1. 2022 podal žalobce spolu s výše popsanou stížností také žádost o informace, která obsahuje šest otázek (jež městský soud považuje za neúčelné rekapitulovat vzhledem k zpětvzetí žaloby v této části).
- 19 Dne 27. 10. 2022 žalovaný odpověděl žalobci na otázky v žádosti ze dne 17. 1. 2022 odpovědí ze dne 27. 10. 2022, která byla žalobci doručena dne 31. 10. 2022.

Posouzení věci soudem

- 20 O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť účastníci řízení na výzvu soudu nesdělili, že trvají na nařízení jednání. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování, jelikož soud nepokládal za potřebné provádět důkazy na rámec toho, co plyne ze správního spisu.
- 21 Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu ust. § 79 odst. 1 s. ř. s. se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle ust. § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
- 22 Podle ust. § 37 odst. 4 s. ř. s. může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle ust. § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.
- 23 Výrokem I. tohoto rozsudku městský soud řízení podle ust. § 47 písm. a) s. ř. s. v rozsahu žalobcova zpětvzetí zastavil, neboť žalobce vzal částečně zpět žalobu, o které soud dosud nerozhodl.
- 24 Podle ust. § 95 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, soud nepřipustí změnu návrhu, jestliže by výsledky dosavadního řízení nemohly být podkladem pro řízení o změněném návrhu. V takovém případě pokračuje soud v řízení o původním návrhu po právní moci usnesení.
- 25 Dle ust. § 64 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení první a třetí části občanského soudního řádu.
- 26 Výrokem II. tohoto rozsudku soud nepřipustil žalobcem navrhovanou změnu žalobního petitu ve výše uvedeném podání ze dne 21. 11. 2022, neboť dosavadní průběh řízení a podklady pro rozhodnutí ve věci, tj. zejména obsah správního spisu předloženého žalovaným, by nemohly být podkladem pro řízení o změněném návrhu.
- 27 Výrokem III. tohoto rozsudku soud nepřipustil žalobcem navrhovanou změnu žalobního petitu ve výše uvedeném podání ze dne 25. 1. 2023, neboť dosavadní průběh řízení a podklady pro rozhodnutí ve věci, tj. zejména obsah správního spisu předloženého žalovaným, by nemohly být podkladem pro řízení o změněném návrhu.
- 28 Městský soud v Praze se při posouzení otázky, zda byl žalovaný nečinný při vyřízení odpovědi na otázku č. 2 formulovanou žalobcem v žádosti ze dne 21. 3. 2020, nejprve zabýval tím, zda je žaloba proti nečinnosti správního orgánu použitelným prostředkem ochrany v dané věci. Soud vycházel z rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č.j. 5 As 18/2017-40, publ. pod č. 3847/2019 Sb. NSS, a

dostupného na www.nssoud.cz, ve kterém je uvedeno, že „*potvrzení postupu povinného subjektu podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona, není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace; žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinností žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s.*“ Dále Nejvyšší správní soud uvedl, že jednotlivce se stížností dle § 16a odst. 1 písm. b) či c) zákona č. 106/1999 Sb. může domáhat vyřízení celého obsahu žádosti o informace. Bezvýsledným vyčerpáním prostředků ochrany proti nečinnosti (nedojde k rozhodnutí ve věci samé – odmítnutí či odložení žádosti, případně její části, či poskytnutí informace – tedy vyřízení celého obsahu žádosti) budou splněny podmínky pro podání žaloby dle § 79 s. ř. s. Žalobce se v řízení před soudem může domáhat vydání rozhodnutí ve věci (obdobně jako v řízení před správním orgánem). Shledá-li soud žalobu důvodnou, nařídí povinnému subjektu, aby o žádosti rozhodl.

- 29 Dále dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2009, č.j. 4 Ans 4/2009-86, dostupného na www.nssoud.cz, platí, že „*pokud povinný subjekt neposkytl požadovanou informaci ani nerozhodl o odmítnutí žádosti podle § 15 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a žalobce podal proti postupu povinného subjektu stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) citovaného zákona, na niž nebylo povinným subjektem, resp. nadřízeným orgánem nijak reagováno, žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis stanoví k jeho ochraně, a žaloba na ochranu proti nečinnosti povinného subjektu při vyřizování žádosti o poskytnutí informací je přípustná.*“ Dle odborné literatury dále platí, že „*je-li povinný subjekt nečinný i po rozhodnutí o stížnosti, nelze s ohledem na § 20 odst. 4 postup „opakovat“ tím, že by se žadatel domáhal ochrany před nečinností podle § 80 SpŘ*“ (srov. FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, s. 1099).
- 30 Z výše uvedeného plyne, že žalobce vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti žalovaného, jímž byla stížnost dle zákona č. 106/1999 Sb., avšak její užití nevedlo k vyřízení žádosti, neboť žalovaný žádost o informace dle názoru žalobce nevyřídil. V takovém případě má žalobce možnost obrátit se na soud se žalobou proti nečinnosti přímo povinného subjektu, žalovaného, aby mu bylo uloženo o celé žádosti rozhodnout, což žalobce učinil. Soudu tedy nic nebránilo přistoupit k meritornímu posouzení sporné otázky, zda žalovaný měl, resp. má povinnost vyříditi žalobcovu žádost o informace v otázce formulované pod č. 2 žádosti ze dne 21. 3. 2020, resp. zda žalovaný je nadále při vyřízení žádosti o informace nečinný, a to přesto, že žalovaný namítá, že žádosti o informace vyhověl, neboť informace požadované žalobcem otázkou č. 2 žádosti ze dne 21. 3. 2020 poskytl.
- 31 Podle § 14 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. povinný subjekt posoudí žádost a:
 - a) brání-li nedostatek údajů o žadateli podle odstavce 2 postupu vyřízení žádosti o informaci podle tohoto zákona, zejména podle § 14b nebo 15, vyzve žadatele ve lhůtě do 7 dnů ode dne podání žádosti, aby žádost doplnil; nevyhoví-li žadatel této výzvě do 30 dnů ode dne jejího doručení, žádost odloží,
 - b) v případě, že je žádost nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je formulována příliš obecně, vyzve žadatele ve lhůtě do sedmi dnů od podání žádosti, aby žádost upřesnil, neupřesní-li žadatel žádost do 30 dnů ode dne doručení výzvy, rozhodne o odmítnutí žádosti,
 - c) v případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli,

d) nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění nebo upřesnění; je-li zapotřebí licence podle § 14b, předloží v této lhůtě žadateli konečnou licenční nabídku.

- 32 Podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
- 33 Z uvedených ustanovení zákona č. 106/1999 Sb. mimo jiné vyplývá, že povinný subjekt může žádost vyřešit buď tak, že žádosti vyhoví, tedy poskytne požadované informace (§ 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb.), nebo žádost odmítne (§ 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.), případně může o jednotlivých částech žádosti rozhodnout různými z těchto způsobů.
- 34 Každá žádost o poskytnutí informací podaná podle zákona č. 106/1999 Sb. musí být vyřízena některým ze zákonem předpokládaných způsobů. Zákon přitom nedává povinnému subjektu pravomoc k tomu, aby se doručenou žádostí nezabýval, tedy aby ji nijak nevyřídil (srov. např. rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 25. 10. 2016, č.j. 8 A 106/2016-40, a ze dne 20. 7. 2017, č.j. 8 A 127/2016-390, oba dostupné na www.nssoud.cz).
- 35 Účelem zákona č. 106/1999 Sb. je realizace hmotného práva na informace zakotveného v čl. 17 odst. 5 Listiny, který stanoví povinnost státním orgánům a orgánům samosprávy přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky poskytování informací stanoví mezi jinými zákony i zákona č. 106/1999 Sb. Smyslem tohoto ústavně zaručeného základního práva na informace je umožnit a usnadnit efektivní veřejnou kontrolu výkonu veřejné moci tím, že povinný subjekt informuje o své činnosti oprávněné subjekty (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 2. 4. 2019, sp.zn. II. ÚS 618/18, www.usoud.cz).
- 36 Městský soud rekapituluje, že žalobce v posuzované věci po žalovaném požadoval zaslat odkazy na vědecké zprávy a příslušnou pasáž důvodové zprávy k zákonu č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o návykových látkách“), kde je uvedeno, že konopí s obsahem nad 0,3 % THC je ohrožením veřejného zdraví. Pro případ, že žalovaný žádný důkaz a důvod nemá, požadoval žalobce vysvětlit stanovení tohoto limitu a upozorňoval, že EU stanovení limitu 0,2 % THC v konopí rovněž neumí doložit a zdůvodnit.
- 37 Žalovaný v odpovědi vysvětlil, že rizikovost pěstování rostlin konopí na vlákna a semena vyplývá z oficiálního komentáře k Jednotné Úmluvě OSN o omamných látkách z roku 1961, kde je uvedeno, že přestože se daná Úmluva nevztahuje na pěstování rostlin konopí pro vlákna a semena k technickým, průmyslovým a zahradnickým účelům, neznamená to, že dané pěstování není z pohledu veřejného zdraví rizikové, neboť i ve stoncích se nachází určité množství THC. Proto se doporučuje pěstovat k daným účelům pouze nízkoobsahové odrůdy. Na základě daného doporučení Evropská unie zavedla pro pěstování odrůd tzv. technického konopí limit, který v roce 2000 činil 0,3 %, od roku 2002 pak 0,2 % THC. Česká republika převzala limit 0,3 %, neboť při přípravě zákona o návykových látkách byl aktuální právě daný limit. Jedná se tedy o administrativní rozhodnutí zavedené do legislativy na základě přípravy legislativy Evropské unie.

- 38 Žalobce v podané žalobě namítal (str. 6 žaloby), že žalovaný žádné odborné důkazy nedoložil a stanovení limitu THC nevysvětlil, a že sdělení žalovaného je slovní vatou a je nepřezkoumatelné, neboť rizikovost konopí nebyla nikdy OSN v žádném dokumentu doložena a o limitu THC v konopí OSN v úmluvách ani vůbec nehovoří. Dále žalobce namítal v podání ze dne 25. 1. 2023 (str. 1), že žalovaný neodpověděl na klíčovou pasáž otázky č. 2 žádosti, tj. na pasáž obsahující výzvu k zaslání odkazů na vědecké zprávy a příslušnou pasáž důvodové zprávy k zákonu o návykových látkách, kde je uvedeno, že konopí s obsahem nad 0,3 % THC je ohrožením veřejného zdraví.
- 39 Městský soud v Praze žalobní argumentaci nemůže přisvědčit. Předně soud připomíná, že otázkou č. 2, na niž se žalobce domáhá odpovědi, žalobce požadoval buď zaslání odkazu na příslušné vědecké zprávy a důvodovou zprávu k zákonu o návykových látkách obsahující stanovisko, že konopí s obsahem nad 0,3 % THC je ohrožením veřejného zdraví, nebo alternativně pro případ, že žalovaný takové dokumenty nemá, požadoval vysvětlení stanovení limitu 0,3 % THC.
- 40 Žalovaný ve své odpovědi odkaz na vědecké zprávy a důvodovou zprávu k zákonu o návykových látkách nezaslal. Z jeho odpovědi lze dovodit, že konkrétními vědeckými zprávami a příslušnou důvodovou zprávou nedisponuje. Městský soud v Praze k tomu doplňuje, že žalobce ani netvrdí opak; nadto platná legislativa žalovanému neukládá povinnost takovými dokumenty disponovat.
- 41 Žalovaný proto přistoupil k alternativní odpovědi na otázku. Vysvětlil stanovení limitu 0,3 THC tak, že sdělil, že dle jeho názoru plyne z komentáře k Úmluvě OSN, kde je uvedeno, že pěstování rostlin konopí pro vlákna a semena k technickým, průmyslovým a zahradnickým účelům není z pohledu veřejného zdraví nerizikové, neboť i ve stoncích se nachází určité množství THC, a dále sdělil, že stanovení limitu je podloženo administrativním rozhodnutím zavedeným do legislativy na základě přípravy legislativy Evropské unie. Žalovaný tak dle přesvědčení městského soudu poskytl žalobci dostatečné vysvětlení dané problematiky v souladu s obsahem otázky č. 2 žádosti.
- 42 Jeho odpověď soud hodnotí jako vystihující podstatu věci, logickou a srozumitelnou, a má za to, že odpověď na žalobcovu otázku reagovala v dostatečném rozsahu, neboť sice stručně, ale přesvědčivě objasnila důvody stanovení povoleného limitního množství THC v konopí. V této souvislosti městský soud považuje za vhodné poznamenat, že zákon o svobodném přístupu k informacím je koncipován tak, aby postup podle něj byl pro povinný orgán co nejméně zformalizován (z důvodu co nejmenší zátěže). Podle názoru soudu lze tento princip do jisté míry zohlednit i při hodnocení rozsahu odpovědi na žádost o informace, a lze akceptovat jistou míru úspornosti odůvodnění takového rozhodnutí. Právo na informace neslouží k tomu, aby byl povinný subjekt nucen k bezúčelnému cizelování odpovědí na žádosti o informace, tak, aby jeho odpovědi zrcadlově odpovídaly žádosti, ale účelem tohoto práva je co možná nejširší a neformální poskytování informací. To bylo v daném případě naplněno.
- 43 S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud uzavírá, že u žalovaného neshledal ke dni podání žaloby ani ke dni vydání tohoto rozsudku nečinnost při vyřizování žádosti o informace, v části týkající se informace k otázce č. 2, ve smyslu ust. § 79 odst. 1 s. ř. s., a tudíž podanou žalobu v této části vyhodnotil jako nedůvodnou a výrokem IV. rozsudku ji podle ust. § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.

- 44 O náhradě nákladů řízení soud rozhodl výrokem V. v souladu s ust. § 60 odst. 1, dle něž *nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů, ve spojení s ust. § 60 odst. 3 věta první s. ř. s., dle něž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.* Při úvaze o náhradě nákladů řízení vycházel soud ze situace, kdy žaloba byla v jedné části nedůvodná, řízení o druhé části žaloby bylo zastaveno.
- 45 Pouze pro úplnost městský soud poznamenává, že z důvodu procesní ekonomie nezohledňoval, zda bylo ve věci naplněno ust. § 60 odst. 5 s. ř. s., dle něž *vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.* V takovém případě by soud musel zjišťovat nejen to, zda v žalobě tvrzená nečinnost byla odstraněna (což je zde zřejmě splněno vzhledem k tomu, že žalovaný odpověděl na žalobcovu žádost podanou dne 20. 1. 2022 až odpovědí doručenou žalobci dne 31. 10. 2022), ale - výhradně pro účely posouzení otázky důvodnosti přiznat náhradu nákladů řízení - posoudit, zda by žaloba v této části jinak byla důvodná (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2011, č.j. 5 Ans 5/2010-49). Jelikož by však při důvodnosti této části žaloby výrok o náhradě nákladů řízení zůstal nezměněn, protože by stále existoval poloviční procesní neúspěch žalobce v první části žaloby a uplatnil by se procesní postup dle ust. § 60 odst. 1 věta druhá s. ř. s., má soud takové zjišťování za nadbytečné.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí, vyjma výroků II. a III., lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Proti výrokům II. a III. tohoto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná (§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.).

Praha dne 15. března 2023

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu